

Bruselj, 18.5.2018
COM(2018) 304 final

SPOROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

o izobraževanju v izrednih razmerah in dolgotrajnih krizah

1. ZAVEZANOST VARNEMU, VKLJUČUJOČEMU IN KAKOVOSTNEMU IZOBRAŽEVANJU V IZREDNIH RAZMERAH IN DOLGOTRAJNIH KRIZAH PRI ZUNANJEM DELOVANJU EU

V agendi za trajnostni razvoj do leta 2030, zlasti njenem cilju 4¹, se priznava pomen kakovostnega izobraževanja in usposabljanja kot bistvenega temelja za obravnavanje glavnih svetovnih izzivov. Leta 2016 je bilo to priznано na svetovnem humanitarnem vrhu, ko je bila vzpostavljena platforma „Izobraževanje ne sme čakati“ (Education Cannot Wait)², namenjena preoblikovanju zagotavljanja izobraževanja v izrednih razmerah in dolgotrajnih krizah.

Pravica do izobraževanja je priznana v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah³, ki je naslovljena na institucije EU in tudi na države članice, kadar izvajajo pravo EU. Bistvena je za miren družbeni razvoj⁴, gospodarsko rast in uresničitev potenciala posameznikov. Pogodba o Evropski uniji izrecno zavezuje EU k spodbujanju varovanja otrokovih pravic⁵. Pravica do kakovostnega in vključujočega izobraževanja, usposabljanja in vseživljenjskega učenja je prvo načelo evropskega stebra socialnih pravic⁶. Otroci imajo posebno mesto v zunanjem delovanju EU, ki daje velik poudarek pravicam otrok⁷ in potrjuje, da je „napredek pri položaju otrok bistvenega pomena za preprečitev šibkosti države in zagotovitev dolgoročnega trajnostnega razvoja, socialne kohezije, stabilnosti in varnosti ljudi na nacionalni, regionalni in svetovni ravni“⁸.

Vendar je dostop do kakovostnega izobraževanja milijonom otrok onemogočen zaradi vse daljših dolgotrajnih kriz, prisilne razselitve, nasilja, podnebnih sprememb in naravnih nesreč. Posledica vsega tega so neizobražene, **izgubljene generacije**, ki se zaradi navedenih razlogov množično odpravljajo na nevarno pot v Evropo⁹ in druge regije sveta, s čimer vplivajo na njihovo stabilnost in razvoj.

Polovica otrok na svetu, ki ne hodijo v šolo, živi v razmerah, na katere so vplivale krize in konflikti, prav tako v šolo ne hodi skoraj polovica begunskih otrok osnovnošolske starosti. Zato se mora EU odzvati z uporabo vrste svojih instrumentov in pristopov. V zadnjih letih je močno **povečala podporo** izobraževanju v izrednih razmerah in dolgotrajnih krizah po vsem svetu, saj se zaveda, da je izobraževanje v krizah najbolj kronično nezadostno financiran sektor, ki se mu namenja manj kot 3 % vseh globalnih finančnih sredstev za humanitarno pomoč¹⁰. EU je financiranje izobraževanja v izrednih razmerah in krizah povečala z 1 % sredstev za humanitarno pomoč leta 2015 na 8 % leta 2018, cilj pa je do leta 2019 doseči 10 %. Velik del njene dvostranske razvojne pomoči za obdobje 2014–2020 za izobraževanje je dodeljen nestabilnim državam in državam, ki so jih prizadele krize. EU je

¹ Zagotoviti vključujoče in enakopravno kakovostno izobraževanje ter spodbujati možnosti za vseživljenjsko učenje vseh.

² <http://www.educationcannotwait.org/>.

³ Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, člen 14. UL C 326, 26.10.2012, str. 391–407; Generalna skupščina ZN, Konvencija o otrokovih pravicah z dne 20. novembra 1989, Zbirka pogodb Združenih narodov, zvezek 1577.

⁴ Globalna strategija za zunanjo in varnostno politiko Evropske unije, ki jo je visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko predstavila junija 2016, https://europa.eu/globalstrategy/sites/globalstrategy/files/pages/files/eugs_review_web_13.pdf.

⁵ Drugi pododstavek člena 3(3) in člen 3(5) Pogodbe o Evropski uniji (PEU) izrecno zavezuje EU k spodbujanju varstva otrokovih pravic v notranjem in zunanjem delovanju EU.

⁶ Sporočilo Komisije z naslovom „Vzpostavitev evropskega stebra socialnih pravic“, COM(2017) 250.

⁷ Smernice EU za spodbujanje in varstvo otrokovih pravic, ki jih je Svet sprejel leta 2017.

⁸ COM(2008) 55 in smernice EU za spodbujanje in varstvo otrokovih pravic, ki jih je Svet sprejel leta 2017.

⁹ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu z naslovom „Zaščita otrok pri migracijah“, COM(2017) 211.

¹⁰ Unescovo poročilo o spremljanju globalnega učenja (2016) z naslovom „Aid to education stagnates, jeopardising global targets“ (Pomoč za izobraževanje stagnira, kar ogroža globalne cilje) ter Unescovo poročilo o spremljanju globalnega učenja (2017) z naslovom „Accountability in Education: meeting our commitments“ (Odgovornost v izobraževanju: izpolnjevanje zavez).

največja donatorka za izobraževanje v okviru odziva na regionalno krizo v Siriji ter zagotavlja precejšnja večstranska finančna sredstva za globalne pobude, ki se nanašajo na izobraževalne potrebe v izrednih razmerah in krizah¹¹.

Sedanja pomoč EU za izobraževanje v izrednih razmerah in dolgotrajnih krizah zajema vse ravni izobraževanja, pri čemer sodeluje z vladami, agencijami Združenih narodov, nevladnimi organizacijami, civilno družbo, akterji iz zasebnega sektorja, Globalnim partnerstvom za izobraževanje in drugimi zainteresiranimi stranmi. Dvostransko podporo in politični dialog z vladami spremlja vrsta pobud za ublažitev učinkov prekinitev izobraževanja po svetu, ki segajo od vzpostavitve začasnih prostorov za učenje do razvoja programov učenja na daljavo za otroke, ki nimajo dostopa do šolskih objektov. Tako se je EU ustrezno odzvala na izobraževalne potrebe sirskih otrok, pri čemer je uporabila dvostransko financiranje razvoja, humanitarno pomoč, regionalni skrbniški sklad EU za odziv na krizo v Siriji in instrument za begunce v Turčiji.

V zadnjih letih so se potrebe na terenu močno povečale, pojavili so se tudi novi izzivi. EU potreb ne more v celoti izpolniti, lahko pa okrepi svoj odziv ter se osredotoči na **podporo tistim, ki jo najbolj potrebujejo**¹², in mobilizira globalno podporo za nadaljnje ukrepanje.

V tem sporočilu je zato predlagan posodobljen politični okvir EU za obravnavanje vse večjih izzivov na področju izobraževanja v izrednih razmerah in dolgotrajnih krizah zunaj EU prek zunanjega delovanja EU. Predlagan je pristop, ki krepi vzajemno odgovornost med zadevnimi zunanjimi instrumenti EU za obravnavanje izobraževalnih potreb v izrednih razmerah in krizah s povezavo med humanitarno in razvojno pomočjo¹³ na podlagi **usklajevanja, dopolnjevanja in političnega ukrepanja**. V njem so upoštevana tudi nova in nastajajoča prednostna področja, kot je vpliv nasilja na izobraževanje.

Odzivanje na izobraževalne potrebe v izrednih razmerah in krizah zahteva celosten pristop. V tem sporočilu je pojem **izobraževanje v izrednih razmerah in dolgotrajnih krizah** opredeljen v najširšem smislu, kot ga razume Komisija, pri čemer se opira na strateški in celovit pristop k spodbujanju priložnosti za varno, vključujoče in kakovostno učenje za vse. Izobraževanje zajema vseživljenjsko učenje, vključno s formalnim in neformalnim¹⁴ posredovanjem učnih vsebin v okviru uveljavljenih ravni izobraževalnih sistemov, kar vključuje predšolsko vzgojo, osnovnošolsko in srednješolsko izobraževanje, posekondarno neterciarno izobraževanje in terciarno izobraževanje (vključno s tehničnim in poklicnim usposabljanjem, univerzo in drugimi oblikami razvoja znanj in spretnosti).

Pristop Komisije k izobraževanju v izrednih razmerah in krizah zajema nenadne in počasi stopnjujoče se izredne razmere, konflikte, nasilje, prisilno razselitev, naravne nesreče in nesreče, ki jih povzroči človek, izredne razmere na področju javnega zdravja, dolgotrajne in ponavljajoče se krize ali njihovo kombinacijo. Ta pristop, namenjen podpori neprekinjenemu zagotavljanju izobraževanja, se opira na povezavo med humanitarnim delovanjem in

¹¹ EU je prek razvojne pomoči Globalnemu partnerstvu za izobraževanje namenila 475 milijonov EUR, v sklad „Izobraževanje ne sme čakati“ bo v obdobju 2018–2020 prispevala 16 milijonov EUR, prek humanitarne pomoči pa bo v obdobju 2018–2019 1 milijon EUR namenila forumu *Global Education Cluster*.

¹² Glej oddelek 3.2 za prednostno razvrstitev tistih, ki najbolj potrebujejo pomoč.

¹³ Izvedba zavez EU iz sporočila z naslovom „Dostojno življenje: od odvisnosti od pomoči do samozadostnosti“ (COM(2016) 234) in novega Evropskega soglasja o razvoju (UL C 210, 30.6.2017, str. 1–24).

¹⁴ Usklajeno s priporočilom Sveta o potrjevanju neformalnega in priložnostnega učenja (UL C 398, 22.12.2012, str. 1–5): formalno učenje se izvaja v organiziranem in strukturiranem okolju, posebej namenjenem učenju, in praviloma pripelje do dodelitve kvalifikacije, običajno v obliki spričevala ali diplome; neformalno učenje se izvaja prek načrtovanih dejavnosti, pri katerih je zagotovljena določena oblika učne podpore, vključuje pa lahko programe za pridobitev delovnih spretnosti, opismenjevanje odraslih in pridobitev osnovne izobrazbe za osebe, ki so predčasno opustile šolanje.

razvojem ter vključuje pripravljenost, zmanjševanje tveganja nesreč, preprečevanje, blažitev, odziv na izredne razmere, pomoč v dolgotrajnih krizah in obnovo.

1.1 Nevarnost izgubljenih generacij

Otroci predstavljajo tretjino svetovnega prebivalstva, hkrati pa več kot polovico oseb, ki so jih prizadele humanitarne krize. Otroci v humanitarnih krizah predstavljajo polovico **otrok na svetu, ki ne obiskujejo šole**, njihovo število pa še narašča¹⁵. Sirija, Irak, Jemen, Afganistan, Južni Sudan in Demokratična republika Kongo spadajo med približno 35 držav, ki so jih prizadele krize in kjer je bilo izobraževanje skoraj 75 milijonov šoloobveznih otrok (starih od tri do 18 let) prekinjeno¹⁶. To tveganje je še večje pri razseljenih osebah. Agencija Združenih narodov za begunce ocenjuje, da je trenutno razseljenih več kot 65 milijonov ljudi (največ po drugi svetovni vojni), pri čemer obdobje razseljenosti v povprečju pogosto traja več kot 20 let¹⁷. Le malo več kot polovica otrok beguncev osnovnošolske starosti obiskuje šolo, manj kot četrtina beguncev srednješolske starosti obiskuje srednjo šolo, le en odstotek pa jih je vključenih v terciarno izobraževanje. Pri tem so deklice v državah, ki so jih prizadele krize, v bistveno slabšem položaju, saj pri njih obstaja 2,5-krat večja verjetnost, da ne hodijo v šolo¹⁸.

Prihodnost milijonov otrok in mladih je ogrožena zaradi stopnjevanja **nasilja v izobraževalnih okoljih**¹⁹, vključno z napadi na šole in univerze, kot so ugrabitve učencev, dijakov in študentov, vojaška zasedba šol, zemeljske mine, neeksplozirana eksplozivna sredstva in eksplozivni ostanki vojne okoli šol ter uničenje šolskih zgradb. Organi lahko izobraževanje zlorabijo za spodbujanje sovraštva in nestrpnosti, povečanje neenakosti in zatiranje ter novačenje ranljivih otrok za izvajanje nasilnih dejanj²⁰. Neenakosti pri zagotavljanju izobraževanja lahko ustvarijo občutek nepravičnosti in marginalizirane skupine potisnejo v še slabši položaj, to pa lahko na koncu zaostri konflikt²¹.

Otroci in mladi, ki ne hodijo v šolo, so **izpostavljeni večjim tveganjem** spolnega nasilja in nasilja na podlagi spola, nasilnega ekstremizma, prisilnih porok, zgodnje nosečnosti, dela otrok in prisilnega novačenja²². Zaradi nenehnih, nasilnih in pogosto dolgotrajnih konfliktov, prisilne razselitve, neenakosti ter omejenih gospodarskih priložnosti in omejenega dostopa do osnovnih storitev se izpostavljenost tem tveganjem še stopnjuje. Vplivi krize na dostop do izobraževanja, kot je zaprtje šole ali prisotnost vojakov v šolah, lahko ljudi spodbudijo k razselitvi zaradi iskanja varnejšega okolja, zelo pogosto v okoliščinah, ki ogrožajo njihovo življenje.

¹⁵ Skupina Svetovne banke (2017), poročilo o svetovnem razvoju z naslovom „Learning to Realise Education’s Promise“ (Učenje za uresničitev obljube izobraževanja). Otroci, ki živijo v najbolj nestabilnih razmerah, predstavljajo približno 20 % vseh otrok osnovnošolske starosti na svetu, hkrati pa približno 50 % otrok, ki ne obiskujejo šole, kar pomeni 42-odstotno povečanje od leta 2008.

¹⁶ Inštitut za čezmorski razvoj (2016), „A common platform for education in emergencies and protracted crises: Evidence paper“ (Skupna platforma za izobraževanje v izrednih razmerah in dolgotrajnih krizah: dokument z dokazi). ODI, London.

¹⁷ UNHCR, „Global Trends: Forced Displacement in 2016“ (Svetovni trendi: prisilne razselitve v letu 2016).

¹⁸ UNICEF (2017), „Education Uprooted: For every migrant, refugee and displaced child, education“ (Izobraževanje razseljenih: izobrazba za vsakega otroka migranta, begunca in razseljenega otroka).

¹⁹ Globalna koalicija za zaščito izobraževanja pred napadi (Global Coalition to Protect Education from Attack), „Education Under Attack Report“ (Poročilo o napadih na izobraževanje), 2018.

²⁰ Burde in drugi (2015), „What works to promote children’s educational access, quality of learning and wellbeing in crisis-affected contexts“ (Kaj deluje pri izboljšanju dostopa otrok do izobraževanja, kakovosti učenja in dobrega počutja v kriznih razmerah).

²¹ UNESCO (2011), poročilo o globalnem spremljanju izobraževanja za vse, „The hidden crisis: Armed conflict and education“ (Prikrita kriza: oboroženi konflikt in izobraževanje).

²² Nicolai in drugi (2015), „Education in emergencies and protracted crises towards a strengthened response: Background paper for the Oslo Summit on education for development“ (Izobraževanje v izrednih razmerah in dolgotrajnih krizah: k okrepljenemu odzivu. Informativno gradivo za vrh v Oslu o izobraževanju za razvoj).

Izredne razmere in dolgotrajne krize še bolj slabijo izobraževalne sisteme, v katerih že tako primanjkuje virov, to pa slabša **učne rezultate ter potencial otrok in mladih**. Učenje ovirajo pogoste prekinitve šolanja in psihosocialne motnje, ki so posledica travmatičnih dogodkov, razmere pa so še slabše zaradi pomanjkanja učiteljev in prenatrpanih učilnic.

1.2 Krepitev zunanjega delovanja EU

EU se bo za uresničevanje ciljev trajnostnega razvoja in v skladu z agendo 2030 za izobraževanje osredotočila na štiri strateška prednostna področja ukrepanja:

1. krepitev sistemov in partnerstev za hiter, učinkovit, uspešen in inovativen odziv na področju izobraževanja;
2. spodbujanje dostopa, vključevanja in enakosti;
3. spodbujanje izobraževanja za mir in zaščito;
4. podpiranje kakovostnega izobraževanja za boljše učne rezultate.

Komisija bo za doseganje napredka na teh prednostnih področjih izboljšala načine dela, kar zadeva usklajevanje, vodilno vlogo v svetu in financiranje.

Komisija bo spodbujala skupno in usklajeno programiranje in načrtovanje z državami članicami EU in drugimi donatorji in partnerji za doseganje ravnovesja med kratko-, srednje- in dolgoročnimi odzivi. EU bo izkoristila svojo vlogo v svetu, doseg in instrumente za povečanje svetovne ozaveščenosti o neizpolnjenih potrebah in pomanjkanju sredstev ter za izboljšanje usklajevanja in zmogljivosti za operativno odzivanje.

V zadnjih treh letih se je humanitarno financiranje EU za izobraževanje v izrednih razmerah povečalo zaradi večjih političnih prizadevanj na podlagi obsega potreb. To financiranje bi bilo zdaj treba ohraniti, da se omogoči uresničevanje strateških prednostnih nalog EU ter dosežejo milijoni otrok in mladih, pri katerih obstaja tveganje, da bodo postali izgubljene generacije.

- Komisija si bo od leta 2019 prizadevala, da bi se izobraževanju v izrednih razmerah in dolgotrajnih krizah dodelilo deset odstotkov njene humanitarne pomoči²³.
- Komisija bo podpirala globalno usklajeno, hitro, predvidljivo in prožno financiranje izobraževanja v izrednih razmerah in dolgotrajnih krizah.

2. STRATEŠKE PREDNOSTNE NALOGE ZA IZOBRAŽEVANJE V IZREDNIH RAZMERAH IN DOLGOTRAJNIH KRIZAH

2.1 Krepitev sistemov in partnerstev za hiter, učinkovit, uspešen in inovativen odziv na področju izobraževanja

Z ukrepi EU za zagotavljanje razpoložljivosti, predvidljivosti in preglednosti financiranja izobraževanja v izrednih razmerah in krizah se bo, v skladu z zavezami svetovnega humanitarnega vrha²⁴, ki je potekal leta 2016, izboljšala učinkovitost odzivov na področju povezave med humanitarnim delovanjem in razvojem. Komisija bo tako med drugim sprejela skupne kratko-, srednje- in dolgoročne perspektive, močnejše mehanizme usklajevanja, skupne analize, skupni nadzor nad ukrepi in skupne prispevke k poročanju. To bo pripomoglo k ustrezni kombinaciji predvidljive, večletne ter kratko- do srednjeročne finančne pomoči.

Komisija bo okrepila in racionalizirala svoje ukrepe za zagotavljanje izobraževanja kot svetovnega javnega dobrega z večstranskim financiranjem, tehnično pomočjo, srečanji na

²³ To presega stopnjo iz priporočila Mednarodne komisije o financiranju svetovnih priložnosti za izobraževanje (International Commission on Financing Global Education Opportunity) – poročilo z naslovom „The Learning Generation“ (Učeca se generacija), 2016.

²⁴ Pobuda „veliki dogovor“, predstavljena na svetovnem humanitarnem vrhu leta 2016, vključuje vrsto sprememb delovnih praks donatorjev in organizacij za pomoč, tudi okrepitev programov denarne pomoči, več finančnih sredstev za nacionalne in lokalne službe za pomoč ter zmanjšanje birokracije z usklajenimi zahtevami za poročanje.

svetovni ravni, sodelovanjem v svetovalnih organih in drugimi priložnostmi za zunanje udejstvovanje.

Komisija bo sprejela ciljno usmerjen pristop za okrepitev izobraževalnih sistemov ter v ta namen izkoristila svojo vlogo v političnem dialogu in dvostransko podporo. Kjer bo to mogoče in ustrezno, se bodo s financiranjem Unije podpirali vladni sistemi, saj so primarno odgovorni za uresničevanje pravice do izobraževanja, vključno s tistimi, ki gostijo begunce²⁵. Če neposredna pomoč vladam ne bo mogoča ali primerna, bo krepitev sistemov usmerjena v najustreznejše razpoložljive akterje na področju izobraževanja²⁶.

Komisija bo za olajšanje prednostnega razvrščanja pomoči EU na podlagi potreb, usklajenega s prednostnimi nalogami nacionalnih organov, v podporo za načrtovanje izobraževalne dejavnosti vključila izobraževalne potrebe, povezane z izrednimi razmerami in dolgotrajnimi krizami. Financiranje Unije bo temeljilo na temeljiti oceni potreb, vključno z ocenami ministrstev za izobraževanje, agencij ZN, nevladnih organizacij, organizacij civilne družbe, akterjev zasebnega sektorja in drugih ustreznih akterjev.

Akterji na vseh ravneh bodo deležni podpore za izboljšanje zbiranja, upravljanja in analize podatkov, vključno s podatki o financiranju izobraževanja in učnih rezultatih. Podprti bodo tudi ukrepi, ki opredeljujejo dobre prakse, ter učinkoviti in inovativni načini za izmenjavo in upravljanje informacij. Prednost bo imela krepitev zmogljivosti vseh akterjev v sektorju in na vseh ravneh, po potrebi ob usklajevanju z zasebnim sektorjem.

Čeprav se EU zavzema za storitve javnega šolstva²⁷, lahko zasebni sektor in akterji civilne družbe s podporo tem storitvam zagotovijo dodano vrednost. Komisija bo zasebni sektor vključila v opredelitev in razvoj inovativnih pristopov ter povezovanje reform na področju izobraževanja s potrebami družbe in priložnostmi na trgu dela. Na drugih ustreznih področjih, kot so zdravje, možnosti za preživljanje, zaščita in prehrana, so potrebna boljša partnerstva in mehanizmi usklajevanja, da se omogočijo celoviti in celostni odzivi na potrebe otrok v izrednih razmerah in krizah.

Primeri dobre prakse:

EU v Libanonu podpira strategijo ministrstva za izobraževanje in visoko šolstvo, ki je namenjena temu, da bi izobraževanje doseglo vse otroke in da bi se s tem olajšalo vključevanje sirskih beguncev v nacionalni sistem. Podpora EU se usklajuje s skupnim humanitarnim in razvojnim okvirom na ravni države, ki vključuje uravnoteženo dvostransko pomoč in podporo prek regionalnega skrbniškega sklada EU za odziv na krizo v Siriji ter humanitarne pomoči. Izvajanje podpirajo agencije ZN in nevladne organizacije.

EU ima vodilno vlogo v forumu za dialog o izobraževanju, vzpostavljenem v okviru sklada „Izobraževanje ne sme čakati“, ki združuje akterje na področju humanitarne pomoči in razvoja, dejavne pri zagotavljanju podpore izobraževanju v Siriji. To je omogočilo skupni nadzor nad načrtovanjem programov, skupne analize in boljše usklajevanje.

²⁵ Področje tega sporočila je omejeno na ukrepanje zunaj EU.

²⁶ Na območjih, na katerih se ne bo podprla vlada, se lahko kot del sistema, ki ga je treba okrepiti, obravnavajo lokalni organi ali drugi izvajalci storitev, sistemi za usklajevanje humanitarnega/razvojnega delovanja ali drugi akterji. O drugih možnostih se lahko razmisli, če je za napade na učence ali za kratenje pravic marginaliziranih skupin do izobraževanja odgovorna vlada.

²⁷ COM(2016) 234. Zaveze na področju izobraževanja so osredotočene na: usklajevanje in pristop povezave med humanitarnim delovanjem in razvojem; potencialno vlogo razseljenih učiteljev; podpiranje dobro delujočih storitev javnega šolstva; uporabo tehnološkega napredka in olajšanje dostopa razseljenim učencem do visokošolskega izobraževanja.

EU je podprla nedavna prizadevanja za uporabo celovitega okvira za odziv na begunsko krizo na regionalni ravni, tudi prek ministrske konference o izobraževanju beguncev, ki je potekala v Džibutiju decembra 2017 pod okriljem regijske medvladne agencije za razvoj in vlade Džibutija. Med zavezami iz deklaracije in akcijskega načrta, sprejetih na konferenci, so vključevanje beguncev v nacionalne izobraževalne sisteme, razvoj minimalnih standardov in ciljev ter razvoj regionalnega mehanizma za priznavanje kvalifikacij.

Leta 2015 je bilo v potresih v Nepalju uničenih 35 000 učilnic, zaradi česar je bilo približno milijon otrok prikrajšanih za šolanje. EU je v sodelovanju z vlado in drugimi partnerji zagotovila prehodna učna središča in osnovne potrebščine, da se je lahko čim več otrok čim prej vrnilo v šolo. EU podpira razvojni načrt Nepala za šolski sektor za „boljšo obnovo“ območij, prizadetih v potresu, pomoč marginaliziranemu prebivalstvu, krepitev zmogljivosti načrtovanja in upravljanja na vseh ravneh ter zagotavljanje kakovostnejšega poučevanja in učenja.

Ključni ukrepi za izboljšanje upravljanja, odgovornosti in financiranja:

- podpirati krepitev usklajevanja financiranja na vseevropski in svetovni ravni, preglednosti in odgovornosti, na primer s podporo za izboljšanje standarda za poročanje o izobraževanju v izrednih razmerah in krizah v okviru mednarodne pobude za preglednost pomoči;
- spodbujati močnejša skupna partnerstva, tudi na svetovni ravni, kot je financiranje izobraževalnih ukrepov več zainteresiranih strani, ki na podlagi strokovnega znanja in izkušenj vseh partnerjev, zlasti agencij ZN in zasebnega sektorja, ustvarjajo dodano vrednost in boljši učinek;
- v sodelovanju z nacionalnimi organi vlagati v inovativne pristope za upravljanje podatkov, preglednost in poročanje, vključno s spremljanjem učiteljev in otrok, ki ne hodijo v šolo, da se olajšata kontinuiteta izobraževanja in priznavanje dosežkov;
- podpirati krepitev zmogljivosti akterjev izobraževanja v izrednih razmerah in krizah, kot so usklajevalni organi, službe za pomoč in vlade, s poudarkom na civilni družbi in lokalnih akterjih, in sicer z novimi in uveljavljenimi pobudami za razvoj zmogljivosti, kot so tečaji foruma *Global Education Cluster*.

2.2 Spodbujanje dostopa, vključevanja in enakosti

Ključne naloge izobraževanja v izrednih razmerah in krizah so mirno sobivanje, medkulturna občutljivost, uspešno vključevanje v gostiteljske skupnosti in socialna kohezija. EU bo podpirala vključevanje razseljenih otrok in mladih v izobraževalne sisteme, tudi s podporo gostiteljskim skupnostim, s čimer bo dejavno uresničevala zaveze iz novega Evropskega soglasja o razvoju in sporočila o dostojnem življenju²⁸.

Ob priznavanju obsega potreb in omejitev podpore EU na tem področju bodo ukrepi usmerjeni v *tiste, ki najbolj potrebujejo pomoč*, kot so:

- otroci, ki ne hodijo v šolo, mladi in tisti, ki jim grozi prekinitev izobraževanja;
- prisilno razseljeni otroci in mladi (begunci in notranje razseljeni) ter njihove gostiteljske skupnosti;
- ranljive in prikrajšane skupine, vključno s tistimi otroki in mladimi, ki so ločeni od družin in brez spremstva, prebivajo na težko dostopnih območjih, so invalidni ali

²⁸ Novo Evropsko soglasje o razvoju (UL C 210, 30.6.2017) in sporočilo z naslovom „Dostojno življenje: od odvisnosti od pomoči do samozadostnosti“ (COM(2016) 234).

imajo posebne potrebe, so povezani z oboroženimi silami in skupinami (pri čemer je posebna pozornost namenjena njihovem ponovnemu vključevanju v družbo prek izobraževanja) ali pripadajo etničnim in jezikovnim manjšinam ter revnejšim socialno-ekonomskim skupinam.

Na vseh ravneh so potrebni proaktivni in hitri odzivi, da bi se izobraževanje čim manj prekinjalo ter da bi se spodbujale priložnosti za vključujoče, varno in zaščitno izobraževanje. Vsak teden, mesec in leto, ki ga šoloobvezni otroci ne preživijo v šoli, jih še bolj oddalji od izobraževanja in zmanjšuje verjetnost vrnitve v šolo.

Ker veliko večino prisilno razseljenih otrok in mladih gostijo države z nizkim ali srednjim dohodkom²⁹, mora biti prožna kratkoročna podpora dopolnjena s predvidljivim dolgoročnim financiranjem, da se okrepita odpornost in učinkovitost izobraževalnih sistemov. Izobraževalni sistemi se morajo prilagoditi, da bi se lahko odzvali na ponavljajoče se in dolgotrajne razselitve ter obravnavali potrebe prisilno razseljenih oseb in gostiteljskih skupnosti. To zahteva obravnavanje izzivov gostiteljskih skupnosti z vidika zagotavljanja vključujočih in kakovostnih izobraževalnih storitev na podlagi zaveze glede delitve odgovornosti s prizadetimi državami.

Izredne razmere in dolgotrajne krize imajo nesorazmeren učinek na izobraževanje žensk in deklic. Med posebnimi tveganji, povezanimi s spolom, s katerimi se soočajo deklice in dečki v izrednih razmerah in krizah, so zgodnje in prisilne poroke, zgodnja nosečnost, delo otrok, novačenje v oborožene skupine ter spolno nasilje in nasilje na podlagi spola. Izobraževalne storitve se morajo odzivati na potrebe deklic in dečkov, kot je dajanje prednosti po spolu ločenim sanitarijam pri obnovi šol, da bi se obravnavali pomisleki učencev in staršev glede varnosti. Komisija bo še naprej poudarjala pomen vključevanja ranljivih in prikrajšanih skupin. Posebno pozornost bi bilo treba nameniti mladim, ki so pogosto spregledani pri podpori za izobraževanje, saj prevzamejo naloge odraslih, s posebnim poudarkom na njihovih posebnih potrebah, povezanih s spolom.

Primeri dobre prakse:

V Turčiji je inovativni projekt pogojnega nakazila sredstev za izobraževanje, ki ga je podprla EU, več kot 290 000 otrokom iz ranljivih begunskih družin omogočil redno obiskovanje šole.

EU je podprla razvoj mehanizma za hiter odziv na gibanje prebivalstva v Demokratični republiki Kongo. Ta zagotavlja hitre ocene potreb, da se prebivalstvu, prizadetemu zaradi razselitve, bolezni ali naravnih nesreč, zagotovi celovit sveženj pomoči.

EU in njene države članice zagotavljajo največji finančni prispevek za Agencijo Združenih narodov za pomoč in zaposlovanje (UNRWA), ki pomaga palestinskim beguncem. UNRWA podpira več kot 513 000 otrok in mladih, ki obiskujejo skoraj 700 osnovnih, pripravljalnih in srednjih šol ter centrov za poklicno usposabljanje v Gazi, na Zahodnem bregu in drugje v regiji.

Ko je leta 2014 v Sierri Leone izbruhnila ebola, so bile šole zaprte devet mesecev. Globalno partnerstvo za izobraževanje je s podporo EU pomagalo zagotoviti alternativno izobraževanje, da so lahko otroci, ki niso hodili v šolo, program spremljali po televiziji in radiu. Ko so se šole znova odprle, je partnerstvo z razkuževanjem šol ter postavitvijo postaj za umivanje rok in zagotovitvijo potrebnih poskrbelo za varno učno okolje.

²⁹ UNHCR, „Global Trends: Forced Displacement in 2016“ (Svetovni trendi: prisilne razselitve v letu 2016).

Ključni ukrepi za izboljšanje dostopa, vključevanja in enakosti:

- podpreti in spodbujati mehanizme za proaktiven in hiter odziv, vključno z odzivom humanitarnih organizacij in vlad, da bi se dosegli otroci in mladi v izrednih razmerah in krizah ter se **v treh mesecih ponovno vrnili v šolo**³⁰;
- dati prednost podpori za otroke in mlade, ki zaradi izrednih razmer in dolgotrajnih kriz najbolj potrebujejo pomoč;
- kjer je mogoče, okrepiti zmogljivost ključnih akterjev v izobraževalnih sistemih, zlasti ministrstev za izobraževanje, da se jim pomaga pripraviti in prilagoditi izobraževalne sisteme za odziv na ponavljajoče se in dolgotrajne razselitve;
- podpreti posebne potrebe otrok in mladih, povezane s spolom, zlasti v zvezi z izobraževanjem in zaščito, s posebnim poudarkom na izobraževanju deklic in mladih žensk, v skladu z akcijskim načrtom za enakost spolov za obdobje 2016–2020³¹.

2.3 Spodbujanje izobraževanja za mir in zaščito

Izobrazba je močno orodje za preobrazbo družbe, večjo enakost, blaginjo in gradnjo miru. Vendar lahko slabo ali manipulativno upravljanje izobraževanja ali zlorabe v zvezi z njim zaostrijo konflikte zaradi zatiranja, neenakih priložnosti ter posledic sovraštva in nasilja ali njenega spodbujanja. EU bo spodbujala izobraževanje, ki upošteva konflikte³², in podpirala izobraževalne politike, ki temeljijo na dokazih, se zavzemajo za enakost ter otroke in mlade varujejo pred stigmatizacijo okolice, podpihovanjem sovraštva, nasilnim ekstremizmom in novačenjem v oborožene skupine.

V jedru pristopa Komisije je vzpostavitev varnega, zaščitnega in kakovostnega učnega okolja. Za zaščito otrok in mladih so potrebne dobre prakse, ki temeljijo na načelu „neškodovanja“. Ob upoštevanju razpada institucionalnih in socialnih zaščitnih ukrepov, kar se med krizo pogosto zgodi, so pri pripravi, načrtovanju, izvajanju in prehodnih fazah ukrepov potrebni sistemi za zaščito otrok. Komisija priznava in podpira osrednjo vlogo staršev in skrbnikov pri izobraževanju in zaščiti otrok ter širšo vlogo skupnosti.

Ker je zaščita v izrednih razmerah in krizah še posebno pomembna, bi morala biti v središču izobraževalnih sistemov na vseh ravneh, poudarek pa bi moral biti na nenasilnih šolskih politikah, postopkih in praksah, vključno s preprečevanjem spolnega nasilja in nasilja na podlagi spola. Podprti bodo ukrepi za okrepitev ocenjevanja in načrtovanja potreb po zaščiti otrok, pa tudi inovativna posredovanja za obravnavo opredeljenih potreb.

Pomoč EU bo za spodbujanje odpornejših izobraževalnih sistemov presegala infrastrukturno podporo za kljubovanje nesrečam³³ in podprla zmanjšanje tveganja nesreč in načrtovanje izobraževanja, ki upošteva konflikte. Izobraževalna infrastruktura bi morala biti strukturno varna ter omogočati varno in vključujoče učenje. Podpora za infrastrukturo v izrednih razmerah in krizah bo vključevala vrsto možnosti, prilagojenih nacionalno dogovorjenim standardom, kot so začasne učilnice, obnova poškodovanih in gradnja novih šol.

Izobraževanje je ključna komponenta pristopa Komisije k odpornosti³⁴, saj pomaga krepiti odpornost posameznika in družbe. Izobrazba je temelj odpornosti posameznika, saj omogoča

³⁰ Ta cilj je skladen z ambicijami iz Newyorške deklaracije za begunce in migrante iz leta 2017.

³¹ Akcijski načrt za enakost spolov za obdobje 2016–2020, sklepi Sveta (26. oktober 2015), 13201/15.

³² Medagencijska mreža za izobraževanje v izrednih razmerah (Inter-Agency Network for Education in Emergencies). „Guidance Note on Conflict Sensitive Education“ (Navodilo o izobraževanju, ki upošteva konflikte). 2013.

³³ Sporočilo z naslovom „Hyoški akcijski okvir po letu 2015: Obvladovanje tveganj za doseganje odpornosti“, COM(2014) 216.

³⁴ COM(2017) 21 in COM(2011) 637. EU se zavezuje krepitvi podpore kakovostnemu izobraževanju, da bi mladi pridobili znanja in spretnosti za dejavno sodelovanje v razvijajoči se družbi. Novo Evropsko soglasje

blaginjo za nove generacije, zagotavlja zaščito ter spodbuja socialno in čustveno dobrobit ter kognitivni razvoj ljudi, ki so jih prizadele izredne razmere in krize. Pomoč EU bo spodbujala zagotavljanje psihosocialne podpore, kot so podpora učiteljem in drugim skrbnikom ter možnosti napotitve in odziva za otroke in mlade, ki potrebujejo specializirane storitve. Taki ukrepi bi morali biti del obstoječih in nacionalnih mehanizmov za napotitev in odziv.

Za obravnavanje napadov na izobraževanje in prizadevanja za njihovo odpravo Komisija priznava in podpira delo Globalne koalicije za zaščito izobraževanja pred napadi ter bo podpirala pobude za spodbujanje in začetek uresničevanja deklaracije o varnih šolah³⁵. Šole bi morale biti varna zavetja, kot so zaščitena z mednarodnim humanitarnim pravom.

Primeri dobre prakse:

EU je podprla projekt „Šole kot območja miru“ v Demokratični republiki Kongo. Namen projekta je deklicam in dečkom zagotoviti zaščito v šoli, preprečiti prekinitev izobraževanja zaradi oboroženega konflikta ter zagotoviti, da se vsak otrok uspešno razvija in izobražuje v okolju, v katerem ni motenj, nasilja in napadov.

EU v Palestini³⁶ podpira program boljšega učenja (Better Learning) za zagotavljanje psihosocialne podpore otrokom, ki jih mučijo nočne more zaradi doživetega nasilja. Program združuje skupinske dejavnosti, ki jih lahko izvajajo učitelji, in specializirane storitve za otroke, ki potrebujejo dodatno podporo.

Za podporo izobraževanju razseljenih otrok, ki se vračajo v svoje vasi na pakistanskih plemenskih območjih pod zvezno upravo (FATA), EU z lokalnimi organi in drugimi agencijami sodeluje pri dolgoročni „boljši obnovi“. Zagotovljeni so bili varni in zaščitni učni prostori za 45 000 otrok, ki zadovoljujejo potrebe obeh spolov. Mladim so bile zagotovljene dejavnosti vzpostavljanja miru ter programi poklicnih znanj in pripravnštva. Ti ukrepi so del desetletnega načrta lokalne vlade za izobraževanje, ki ga s podporo EU pripravlja regionalna uprava.

Ključni ukrepi za podpiranje in krepitev izobraževanja za mir in zaščito:

- spodbujati in izvajati načela in smernice o izobraževanju, ki upošteva konflikte, kot je zagotavljanje, da se pri poučevanju spodbuja spoštovanje raznolikosti in strpnost ter aktivno in odgovorno državljanstvo, in sicer z usposabljanjem učiteljev, pripravo učnih načrtov in strokovnim razvojem učiteljev;
- okrepiti izobraževalne sisteme, da bi bili pripravljeni na nesreče in se bili sposobni na njih odzvati, na primer z okvirom za celovito varnost v šolah³⁷;
- podpirati ukrepe za preprečevanje nasilja in odzivanje nanj, vključno s spolnim nasiljem in nasiljem na podlagi spola v šolah, in sicer s krepitvijo okvirov za zaščito otrok;

o razvoju EU in njene države članice zavezuje k uporabi pristopa povezave med humanitarnim delovanjem in razvojem, s čimer bodo dejavno prispevale h krepitvi odpornosti posameznikov, skupnosti, družbe in držav. To je povezano s preprečevanjem in obvladovanjem kriz, zmanjševanjem trajne ranljivosti in krepitvijo samozadostnosti ter odpornosti družbe in držav.

³⁵ Deklaracija o varnih šolah (2015) državam omogoča, da izrazijo širšo politično podporo za zaščito in nadaljevanje izobraževanja v oboroženih konfliktih ter je instrument, s katerim lahko države podprejo smernice za zaščito šol in univerz pred uporabo za vojaške namene med oboroženimi spopadi ter se zavežejo njihovem izvajanju.

³⁶ To poimenovanje ne pomeni priznanja države Palestine in ne posega v stališča posameznih držav članic glede tega vprašanja.

³⁷ Urad Združenih narodov za zmanjšanje tveganja nesreč in Svetovno zavezništvo za zmanjšanje tveganja nesreč in odpornost izobraževalnega sektorja (Global Alliance for Disaster Risk Reduction and Resilience in the Education Sector), 2017, „Comprehensive School Safety Framework“.

- podpirati inovativne pristope za izboljšanje osebne odpornosti otrok in mladih, ki so jih prizadele izredne razmere in dolgotrajne krize, vključno z ukrepi, ki zajemajo psihosocialno podporo ter posredovanja za družbeno in čustveno učenje;
- si na vse načine, ki jih ima EU na voljo, prizadevati za odpravo napadov na izobraževanje ter dejavno podpirati pobude in projekte, katerih cilj je zaščita izobraževanja pred napadi;
- podpirati ukrepe, ki presegajo šolske meje, in spodbujati udejstvovanje širše skupnosti in skrbnikov na področju izobraževanja in zaščite v izrednih razmerah in dolgotrajnih krizah.

2.4 Podpiranje kakovostnega izobraževanja za boljše učne rezultate

Pomoč EU za izobraževanje temelji na načelu, da bi morali biti izobraževalni sistemi kakovostni ter bi morali otrokom in mladim omogočiti uspešno učenje³⁸. Zaveze EU v zvezi z ustreznimi učnimi načrti, usposobljenimi učitelji in ravnatelji, ustreznim učnim gradivom in razpoložljivostjo primerne šolske infrastrukture ostajajo bistvene za pomoč v izrednih razmerah in dolgotrajnih krizah³⁹.

V kriznih razmerah, zlasti v državah z nizkim dohodkom, pogosto primanjkuje kvalificiranih in usposobljenih učiteljev. Učitelji morda nimajo jezikovnih ali pedagoških veščin za izpolnjevanje potreb učencev. Tudi sami in ostalo učno osebje so morda doživeli travme in potrebujejo podporo. Razseljeni učitelji morda nimajo dokumentov, da bi lahko poučevali v gostiteljski skupnosti. EU bo podpirala politike in ukrepe, ki bodo zagotavljali razpoložljivost usposobljenega učnega kadra.

EU bo podpirala posebne ukrepe, kot sta premostitvena podpora in podpora za ohranjanje otrok v šoli, da bi učencem pomagala pri premagovanju izzivov, s katerimi se soočajo pri vključevanju v izobraževalni sistem. Za vsako raven izobraževanja so potrebni prilagojeni odzivi na podlagi starosti, spola in dosežene izobrazbe učencev. To lahko vključuje neformalne ali alternativne oblike izobraževanja, na vsaki ravni izobraževanja pa se bodo upoštevale različne potrebe.

Za vključevanje prisilno razseljenih otrok in mladih v nacionalne izobraževalne sisteme je potrebno ohranjanje bistvenih povezav med jezikom, identiteto in kulturo. Strokovno znanje EU na področju jezikovnih politik, kot je razvidno iz primerov iz vse EU, bo okrepljeno s političnim dialogom in pomočjo. S tem se bo podpiralo spodbujanje na dokazih temelječih progresivnih jezikovnih politik, ki so povezane z uporabo materinščine in dodatnih jezikov.

Ob zavedanju, da je razselitev vse dolgotrajnejša, in ker obstaja verjetnost, da se bodo morale razseljene osebe večkrat seliti, je treba okrepiti mobilnost in akreditacijo med izobraževalnimi sistemi in znotraj njih⁴⁰. Pomanjkanje dokumentov pri razseljenih otrocih in mladih ne bi smelo ovirati pravočasnega dostopa do izobraževanja ob njihovem prihodu, pri čemer je treba vzpostaviti protokole za zagotovitev, da ima pravica do izobraževanja prednost pred vsakim sistemom akreditacije. Zlasti ne bi smel biti na podlagi preverjanja znanja⁴¹ zavrnjen dostop do osnovnega izobraževanja. Namesto tega bi bilo treba uporabiti ustrezne mehanizme za opredelitev, kako bi se lahko izboljšala dostop in podpora, kar bi bil temelj za oblikovanje politik. Prav tako morajo vsi mladi imeti možnost, da se udeležijo preverjanja

³⁸ Sporočilo o izobraževanju in usposabljanju z vidika zmanjševanja revščine v državah v razvoju, COM(2002) 116.

³⁹ Prav tam.

⁴⁰ Učenje bi bilo mogoče izvajati na podlagi akcijskega načrta Evropske komisije za vključevanje državljanov tretjih držav, v katerem je Komisija prednost dala podpori za zgodnje ocenjevanje, dokumentiranje ter priznavanje znanj in spretnosti ter akademskih in poklicnih kvalifikacij.

⁴¹ To se nanaša na preverjanje znanja/izpite, ki imajo za udeleženca posledice, kot je sprejemni izpit.

znanja in pridobijo spričevalo, ki je običajno podlaga za možnosti nadaljnjega izobraževanja in zaposlitev.

EU je zavezana vključujočemu in enakopravnemu kakovostnemu primarnemu in sekundarnemu izobraževanju ter se zaveda, da so temeljne veščine, kot je osnovna bralna in matematična pismenost, bistveni gradniki za nadaljnje izobraževanje.⁴²

EU prav tako priznava pomen s trgom dela povezanega tehničnega in poklicnega izobraževanja in usposabljanja ter visokošolskega izobraževanja⁴³. V krizah je treba pri razvoju znanj in spretnosti ter usposabljanju za zaposljivost upoštevati ekonomske in socialne pritiske na učence, kot so delo otrok, omejeno gibanje in spolne norme. Zaveze EU za razvoj znanj in spretnosti ter spodbujanje zaposljivosti, dostojnega dela in preživljanja poudarjajo potrebo po zagotavljanju enakih priložnosti tako za mlade ženske kot tudi za mlade moške in druge prikrajšane skupine.

EU bo še naprej podpirala namenska partnerstva na področju raziskav in izobraževanja za krepitev dokazne podlage v tem sektorju. V zvezi s tem bi bilo treba poiskati sinergije z okvirnim programom EU za raziskave in inovacije, da bi se v zunanjem delovanju EU učinkovito obravnavali izzivi izobraževanja v izrednih in kriznih razmerah.

Primeri dobre prakse:

EU je v Iraku podprla reformo sistema tehničnega in poklicnega izobraževanja in usposabljanja, da bi se povečala njegova konkurenčnost in ustreznost v skladu z mednarodnimi standardi.

Leta 2018 je EU začela izvajati pobudo „Krepitev odpornosti: priložnosti za izobraževanje v nestabilnih okoljih in okoljih, ki jih je prizadela kriza“. Pobuda združuje raziskave in načrtovanje programov v sedmih afriških državah s proračunom, ki za štiri leta znaša približno 20 milijonov EUR.

EU je v Keniji podprla programe usposabljanja za begunce iz Somalije, da bi ti postali akreditirani učitelji v begunskem taborišču Kakuma. Učitelji so se usposabljali prek učenja na daljavo z uporabo informacijske tehnologije.

Ključni ukrepi za izboljšanje kakovosti izobraževanja:

- podpirati pobude za potrjevanje, mobilnost, akreditacijo, priznavanje in prehajanje razseljenih otrok in mladih med izobraževalnimi sistemi ter ukrepe, ki z različnimi formalnimi in neformalnimi oblikami izobraževanja zagotavljajo, da otroci vstopijo v sistem in v njem tudi ostanejo;
- prizadevati si za reformo izobraževalnega sistema, zlasti reformo učnih načrtov, in jo tudi podpirati za prilagajanje spreminjajočim se potrebam v izrednih razmerah in dolgotrajnih krizah, na primer z razširitvijo in krepitvijo učiteljskega osebja za izpolnjevanje potreb učencev v izrednih razmerah in krizah ter uvedbo programov intenzivnega učenja za otroke, ki se več let niso izobraževali;
- podpirati ukrepe, ki izkoriščajo informacijsko tehnologijo in prosto dostopne učne vire za omogočanje digitalnega učenja in virtualne izmenjave ter drugih inovacij;

⁴² Sporočilo o izobraževanju in usposabljanju z vidika zmanjševanja revščine v državah v razvoju, COM(2002) 116.

⁴³ Prav tam.

- podpirati tehnično in poklicno izobraževanje in usposabljanje, povezano z znanjem, spretnostmi in preživljanjem, s poudarkom na posebnih potrebah mladih žensk in moških, ki je del praktičnega učenja in je pomembno za možnosti preživljanja;
- podpirati mehanizme za izmenjavo, posodobitev in uporabo mednarodnih standardov⁴⁴, pomembnih za izobraževanje v izrednih razmerah in krizah.

3. SKLEP

Vse večja pozornost, ki se v zadnjih letih namenja izobraževanju v izrednih razmerah in krizah zunaj EU, odraža vedno večji in zaskrbljujoč obseg potreb, ki jih je treba izpolniti, in izzivov, ki jih je treba obravnavati. To sporočilo zagotavlja celosten in učinkovit okvir politike za možnosti, s katerimi lahko EU zagotovi napredek in izkoristi svojo vodilno vlogo na tem področju politike. Vzor za ta prizadevanja so otroci in mladi, ki so premagali velike težave, da bi se lahko izobraževali.

Komisija bo ob podpori Evropske službe za zunanje delovanje (EEAS), vključno z delegacijami EU, države članice, druge države, mednarodne organizacije ter akterje iz javnega in zasebnega sektorja dejavno vključila v spodbujanje in podpiranje učinkovitejšega in uspešnejšega sodelovanja in usklajevanja za hitrejšo ter bolj predvidljivo in trajnostno podporo izobraževanju v izrednih razmerah in dolgotrajnih krizah. V zvezi s tem bodo službe Komisije in EEAS spodbujale tudi izpolnjevanje ciljev iz novega Evropskega soglasja o razvoju in sporočila o dostojnem življenju. Pri tem je vloga držav članic ključnega pomena.

Komisija Evropski parlament poziva, naj se seznani s političnimi usmeritvami iz tega sporočila, Svet pa naj jih podpre v svojih sklepih.

⁴⁴ Kot so „Minimum Standards for Education: Preparedness, Response, Recovery“ (Minimalni standardi za izobraževanje: pripravljenost, odzivanje in obnova) medagencijske mreže za izobraževanje v izrednih razmerah (Inter-Agency Network for Education in Emergencies), 2010.